

Kateřina Kubalová

Kouzeln karamelky na dobrou noc

ilustrace
Zdeňka Őtudlarov

Kateřina Kubalová

Kouzeln karamelky na dobrou noc

ilustrace
Zdeňka Őtudlarov

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Kateřina Kubalová

KOUZELNÉ KARMELKY NA DOBROU NOC

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 7403. publikaci

Ilustrace Zdeňka Študlarová
Foto Robert Ptáček
Odpovědná redaktorka Olga Tesařová
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 80
Vydání 1., 2019

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2019
Cover Illustration © Zdeňka Študlarová

ISBN 978-80-271-2672-9 (ePub)
ISBN 978-80-271-2140-3 (pdf)
ISBN 978-80-271-2570-8 (print)

Obsah

- Předmluva ... 7*
- Kouzelné karamelky na dobrou noc ... 9*
- Citrónové karamelky pro nespavce ... 11*
- Mandlové karamelky pro mlsouny ... 19*
- Čokoládové karamelky pro neučesánky ... 26*
- Skořicové karamelky pro děti,
které si nečistí zoubky ... 31*
- Pomerančové karamelky pro nepořádníky ... 36*
- Malinové karamelky pro rváče ... 42*
- Medové karamelky pro lakomce ... 49*
- Marcipánové karamelky pro děti,
které se bojí tmy ... 56*
- Nugátové karamelky pro lháře ... 62*
- Pistáciové karamelky pro malé zlodějčky ... 71*
- O autorce ... 80*

Předmluva

Příběhy kouzelných karamelk jsem původně psala pro své čtyři děti: Terezku, Lucinku, Elišku a Lukáška. Zamílovaly si je a dodnes si je před spaním rády poslechnou. Věřím, že i vám se vyprávění o paní Sladké, papouškovi Barče a dalších hrdinech této knížky zalíbí a budete se k němu rádi vracet.

Kateřina Kubalová

Kouzelné karamelky na dobrou noc

Bylo jednou jedno malé městečko. Mělo krásný kostelíček, nově natřenou radnici a náměstí s kašnou uprostřed. Svůj krámeček na něm měli řezník Masíčko, pekař Houstička, zelinářka Okurková i lahůdkář Paštička. Děti ale měly nejraději maličký obchůdek paní Sladké. Ta ve své cukrárně pekla ty nejlepší dorty v celém okolí a ve výloze měla tácy plné zákusků, marcipánových figurek a mísy čokoládových pralinek. Ve spodní části, aby si ho mohly děti dobře prohlédnout, stál čokoládový zámek obklopený loukou ze sladkostí, městečkem z mléčné a lesem z hořké čokolády. Kromě toho tu stála klec s papouškem Barčou, který děti bavil svými průpovídkami. Paní Sladká ale nebyla jen tak nějaká obyčejná cukrářka. Po své prababičce

totiž zdělila kouzelnou kuchařskou knihu a podle ní připravovala speciální karamelky, které nekazí zoubky, ale umí ledasco napravit. Budeme si o nich vyprávět.

Ve městečku každý ví, že po zlém se nic nespraví.

Lepší nežli rákoska, je laskonka či kokoska.

Za lumpárny do cukrárny chodí všechny děti.

Do kouzelné Sladké říše na postýlkách letí.

Karamelky od cukrářky maj čarovnou moc.

Zalezte si do peřinek, přejem dobrou noc.

Citrónové karamelky pro nespavce

Představte si ten nejkrásnější pokojíček, jaký dokážete. Už ho vidíte? Tak přesně takový byl ten, ve kterém začíná náš příběh. Stála v něm krásná postýlka s nadýchanými peřinkami a plyšový medvídek Míša trpělivě čekal na polštáři, až si k němu lehne Toník, pětiletý kluk jako buk.

„Ne a ne a ne, nejdu,“ křičel právě tehle Toník ze všech sil.

Nechtělo se mu do postýlky, tak jako každý večer. Pořád by si jenom hrál. Svět je plný lákadel, tak proč bych se zdržoval spaním, myslel si.

„Toníku, pojď už spinkat,“ lákala ho maminka. „Zítra přijede babička, tak ať máš sílu si s ní hrát.“

„Ale já mám ještě hlad. Chci chleba se sýrem, sušenku a mrkev,“ vymýšlel si Toník.

„A támhle je pavouk, děsně se ho bojím. Proč musím spát? Naproti u Bertíka se ještě svítí.“

Než ho maminka konečně zahнала do pelechu, bylo skoro půl jedenácté.

Ráno vylezl z postýlky nevyspalý se zamračeným čelíčkem. Snídaně mu nechutnala, oblékání ho otravovalo a procházka na náměstí? No, škoda mluvit. A nic na tom nespravilo ani to, že šel s maminkou do cukrárny.

„Vezmu si tři laskonky, tři věnečky a dva punčové řezy. Toníku, dal by sis něco dobrého?“

Ale Toník ji neslyšel. Právě se totiž rozčiloval, že musí dlouho čekat. Zlobilo ho i počasí, a už vůbec se mu nezamlouvalo, že na náměstí bez něj běhal jeho kamarád Bertík s míčem. Chtěl mu alespoň zamávat, ale bum bác, ani nedošel k oknu a už ležel na zemi jak široký tak dlouhý a křičel na celé kolo.

„Uřvánek, nevyspánek, prrrrotiva,“ poskakoval ve své kleci papoušek Barča. „Karrramelku, karramelku.“

„Ale jdi, ty můj ospalíku,“ otočila se maminka na svého synka. „Pojď, půjdeme domů, babička už na nás čeká.“

Paní Sladká právě dobalila dorty a na maminku se povzbudivě usmála. Mrkla na Barču a do tašky s nákupem nenápadně, aby to Toník neviděl, vsunula malý balíček.